

Åbning af kirkens forum – ny fagmesse for kirken

intro

Jeg har fået den ære at åbne denne fagmesse – Kirkens Forum, som finder sted her i dag og i morgen her i Fredericia.

Her på fagmessen vil der være mere end 60 udstillere, som repræsenterer mange af de tilbud, som vi som menighedsråd, provstier og stifter benytter os af.

Her er erhvervsdrivende indenfor de fagområder, som kirken benytter sig af, og repræsentanter for de relevante organisationer samlet.

Arbejdet med kirken vedrører jo mange slags erhverv. Det gælder områder indenfor byggeri og boghandel, lyssætning og maskiner til kirkegården, kirkeklokker og høreapparater, medier og rejser, kirkeblade og dataløsninger. For ligesom kirke og kristendom jo har med hele tilværelsen at gøre, således er kirken også del af et samfund, er en bygning og en arbejdsplads.

Derfor er alle slags virksomheder og foreninger også repræsenteret her - Her er tale om et marked, en markedsplads, men på en markedsplads er der udover det, at varer faldbydes, også og måske først og fremmest er der lejlighed til at lære nyt, høre nyt og se nyt. Fagmessen er sted til at få ny inspiration og til at få bedre kendskab til nogle af de områder, som har med kirken at gøre, men som man måske kender mindre til.

Mangfoldighed

Den danske Folkekirke er en helt særlig institution, og samtidig er den en ganske almindelig arbejdsplads, et sted med forskellige arbejdsområder. Kirker, gamle som nye, kirkegårde og sognehuse. Ja kirken er fuld af mange huse.

Her er desuden præster, provster og biskopper. Her er organister og korledere. Her er kordegne, diakoner og kirketjenere. Her er kirkegårdsledere og gravere. Her er frivillige og menighedsrådsmedlemmer, som om end mange kan føle, at bureaukratiet er stort og overvældende, dog har både myndighed og magt.

Her i kirken er der både nogle, som kan forkynde og som kan spille, nogle som kan hælde vand op i døbefonten og nogle som kan grave en grav. Her er nogle som kan administrere og regne, og samtidigt er der brug for nogle som kan lave mad og stå for babysalmesang.

I kirken er der brug for det hele

Hånd og ånd

Det er vigtigt altid at have øje for både det særlige og det almindelige ved folkekirken som arbejdsplads og institution.

På den ene side kan man ikke tale om kristent murværk og særlige kristne it-løsninger, særlige kristne måder at holde på en skovl eller plante en busk på, men omvendt er vigtigt, at den virksomhed og de foreninger, som henvender sig til kirken, og den, som er ansat i kirken, har et særligt øje for det helt specielle, de helt særlige forhold, som gælder kirken. Altså at man har fornemmelse for den særlige institution, som kirken er, og for de opgaver, som kirken løfter.

Jeg er opvokset i et stenhuggeri i Lemvig. Vi boede ovenpå forretningen, og vi børn tog del i livet i stenhuggeriet. Det var en barndom fuld af mejselslag og sten, der blev løftet op og forvandlet til gravminder. Det magiske af det magiske var, når sten blev lavet til guld, når bogstaver hugget ind i stenen, i den blankpolerede sten, blev belagt med bladguld. Eller når kranen løftede den tunge granit himlen. På dette værksted, som min farfar, havde grundlagt, blev der lagde vægt på at holde fast i forbindelsen mellem hånd og ånd.

Netop denne skelnen vil nogle måske sige er vel romantisk – at vi med vores digitale teknikker og masse produktion, da er det helt passé, men der skal være en sammenhæng mellem hånd og ånd. Det er vigtigt, dog skal det forstås på vores tids præmisser. Den, som arbejder med kirken og i kirken, skal have sans for dette forhold mellem ånd og hånd, og det, som tilbydes, hvilken institution, det skal bruges i.

Ting, genstande, objekter og løsninger skal gerne tjene det, som de skal bruges til, og her er det ikke nok kun at tænke i optimering og nyt.

Kirken er for det første et gammelt hus. Der er noget, vi skal værne om og passe på, og det er derfor en selvfølge, at vi ikke blot udskifter et stykke middelaldertræ, men må skare og bibeholde også spor af det, som var. Jeg bliver f.eks. ualmindelig glade over en ny opsat kvaderstensmur, hvor solen glimter i stenene og viser et farvespil gennem de århundrede gamle sten. Tænk sig, hvad de sten og de vægge har set, af middelalder og reformation, af glæder og sorger i det sogn, hvor denne mur står. Den sans må vi ikke slippe, og den, som har med kirkebyggeri at gøre, med restaurering og fornyelse, skal have øje også for dette aspekt, såvel et historisk som æstetisk aspekt.

Og samtidig er kirkerne så aldrig blot museer, de er huse med en funktion og huse, som er i brug. Og derfor sker der også hele tiden noget nyt, og det skal man også forståelse for og sans for. Tradition og fornyelse hører

sammen i folkekirken, og den, som kun ser det ene eller det andet, har ikke helt forstået, hvad vores kirker er. At arbejde med kirker kræver en vis ydmyghed, men det er samtidigt et arbejde, som vækker stor glæde. Her er brug for en sans for varighed, her er det vigtigt med gamle mørtelblandinger og nye funktioner i de gamle rum..

Og når det gælder It-systemer, organisationer planer etc. til kirker og administration af den kirkelige økonomi og kirkens fællesskab, ja så skal man naturligvis tænke og forstå, at kirken er en organisation, som så man andre, en virksomhed, som skal drives, en regnskabsbog, som skal passe. De regler som gælder indenfor regnskab og økonomi, for arbejdsmarkedets parter også gælder, må indenfor kirken. Så anderledes er kirken ikke, men samtidig skal man ikke glemme, at kirken er opbygget på en helt særlig måde, er en meget mere decentral styreform. Og her er det vigtigt i vores tid, at vi med vores teknikker og de styringsredskaber, vi skaber, altid har øje for at opbygge og udvikle det civilsamfund, som kirken med dens menighedsråd repræsenterer.

Jeg vil med disse ord gerne åbne fagmesse og håbe den bliver til gensidig inspiration og giver os alle mulighed for at tale om, hvordan vi bedst varetager de mange opgaver, som ligger i det at være kirke.